

דברים לצביקה - גילוי מצבה 2-2-2024

ממה מתחילים? איך מספרים על חבר שהיה חלק ממני במשך למעלה מ-60 שנה? כל החיים שלי צביקה, הם החיים שלך ושלנו. הכל עשינו יחד. לכל אחד מהנוכחים פה יש את צביקה שלו. אנסה לתאר קצת את צביקה שלי. צביקה החבר שלי בהא הידיעה, עמוד התווך של החברה, המנהיג הבלתי מעורער.

אולי נתחיל מההתחלה. הבית שבו גדלת. נולדת במחנה עקורים כמוני. כמה חשובה היתה לך המורשת המשפחתית. היידישקייט וה"קינדער שטובע". כמה כיבדת ונזהרת בכבוד ההורים. תמיד הדגשת שחשוב מנין אתה בא כי זה משפיע על לאן אתה הולך ומי אתה בחיך. ההורים שושנה ומשה, אנשים טובים ונדיבי לב. כל יום שישי אחר הצהרים הקפדת לבקר אותם וכמה הם היו גאים בבן שלהם שהצליח וגרם להם נחת כה רבה. כולנו זוכרים את "צעירים חסרי מוח" שאמא שושנה נהגה לומר. גם שפת היידיש היתה שגורה בפוך ואהבת אותה כשפת בית אבא.

כבר כראשג"ד בצופים האמנת שכל פעולה יש לסיים בשיא. וכך הקפדת לנהוג כל חיך ולצערי גם במותך. נעלמת לנו בשיא...

אמנם למדת משפטים אבל היית מוכשר בכל כך הרבה דברים וכל שעשית – עשית באופן מלא ומושלם. ישר כמו סרגל, חכם ופיקח אבל שומר חוק בקנאות. ללא קיצורי דרך.

אהבת מאד היסטוריה והזיכרון הפנומנלי שלך שירת אותך היטב. זכרת את כל התאריכים באופן מדהים. אהבת את סיפורי המיתולוגיה היוונית וכמה היית מאושר, שגלי נכדתך גילתה ענין במיתולוגיה ויכולת לחלוק איתה את הידע העצום שלך.

תמיד אהבת כדורגל. עוד ב Five o'clock בשבת אחה"צ בבית הורי היית במרכז המקשיבים ל"שירים ושערים" והכדורגל קבע את מצב הרוח הכללי. באותו זמן זה היה זר לי ולא ידעתי שיום אחד יהיה לי בן שוער כדורגל ואחלוק איתך גם ענין בספורט הזה. היית בן בית אצלנו בבית. ולפעמים הגעת לבקר את הורי גם כשאני לא הייתי בבית.

אתה אמן המילים בשפה העברית, כמה ניצלת את השפה והשתעשעת להנאתך בעושר השפה. במקום שאתה תדבר אני עומדת פה? ומדברת אליך שנחטפת ממני בן רגע? ללא הכנה מוקדמת?

תמיד כתבת כל כך יפה. אם זה שירים, הגדת פסח, ברכות לחברים או פיליטונים לפורים. מתברר שגם היית שחקן טוב. מי שלא ראה זאת לא יכול אפילו לדמיין אותך יורד ממרומי הגלריה בפורים על סולם לתוך הסלון כמשה רבנו עם לוחות הברית, או רוקד קאן קאן בחצאית, מחפש מי מכיר מישהו במכבי אש כי יש שריפה, או משחק את דון קורליאונה.

בנסיעה שלנו ללונדון עם ערן ואילת זכינו לשעות ארוכות של שיחות נפש, והחוויות המשותפות היו מיוחדות. מי עוד היה בלונדון עם ילדים בני מצווה וביקר איתם ב"אולד ביילי" שם ראו עורכי דין ושופטים עם פיאות וגלימות כמו בסרטים??

תמיד היית שם עבורי. תמיד עמדת לצדי ותמכת בי ופירגנת לי. חבר אמיתי ומסור עד אין קץ. לא משנה כמה היית עסוק – תמיד חזרת אלי בסבלנות ובנכונות לעזור. ליווית אותי בכל נושא. כשמונית לחברת הנהלה בארגון שארית הפליטה ברגן-בלזן בישראל כמובן שמיד התייצבת לצדי ושימשת כיועץ משפטי של הארגון בהתנדבות. כמה היית גאה בי ופירגנת לי לאחר כל ראיון בתקשורת, לאחר כל נאום בטקסים בברגן-בלזן. לא הסתפקת בכתיבה אלא היית מצלצל לברך אותי ולתמוך בי.

וזאת ההזדמנות להודות לך על מרגלית - שבזכותך זכיתי לחברה מדהימה.

צביקה, אתה הסלע שלי, המשענת, בכל דבר התייעצתי איתך כל ימי ותמיד קיבלתי ממך עצה טובה, שניתנה לטובתי, באהבה, באיכפתיות ובמסירות. כמה אני מתגעגעת לחיוך הציני שלך שרק ראיתי וכבר הבנתי מה אתה רוצה לומר.

אני חוזרת וקוראת בגעגועים את הוואטסאפים האחרונים שכתבת לי. נגמרו המילים נשארו רק הדמעות.

אין עוד אנשים כמו האיש הזה.

יחי